

Sygn. akt III AUa 281/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Anna Szczepaniak-Cicha

Sędziowie: SSA Jolanta Wolska

del. SSO Joanna Baranowska (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Sztuka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 marca 2015 r. w Ł.

sprawy **P. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.**

o emeryturę

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu

z dnia 30 grudnia 2014 r., sygn. akt: V U 1305/14,

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O. na rzecz P. S. kwotę 309 (trzysta dziewięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję.**

Sygn. akt III AUa 281/15

UZASADNIENIE

W dniu 06.02.2013 r. P. S. złożył wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. o przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 28.02.2013 r. w sprawie (...) odmówił P. S. prawa do emerytury wskazując, że odwołujący nie spełnia przesłanek wskazanych w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. 2004 r., nr 39, poz. 353 ze zm.) tj. nie wykazał 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Od powyższej decyzji w dniu 22.03.2013 r. P. S. wniósł odwołanie, w którym podniósł, iż wykonywana przez niego praca w okresie od 01.02.1991 r. do 30.06.1991 r. w Spółdzielni (...) w K. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, na którym to stanowisku wykonywał pracę stale, jest pracą na stanowiskach wymienionych w wykazie A do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, co uprawnia

go do uzyskania wcześniejszego świadczenia emerytalnego, a nadto iż do okresu pracy w szczególnych warunkach winien być uwzględniony okres służby wojskowej od 28.10.1974 r. do 05.10.1976 r.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 12.07.2013 r. w sprawie V U 4010/13 Sąd Okręgowy w Kaliszu zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 28.02.2013 r. i przyznał P. S. emeryturę poczynając od dnia (...) r. oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania. Sąd I instancji stwierdził, iż odwołujący został powołany do służby wojskowej od dnia 28.10.1974 r., w okresie gdy był zatrudniony w Spółdzielni (...) w D. - poprzednio (...) w K. w charakterze traktorzysty, a po odbyciu służby wojskowej w dniu 05.10.1976 r., podjął zatrudnienie od dnia 16.10. (...) w (...) w K. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Z uwagi na to Sąd I instancji zaliczył odwołującemu okres służby wojskowej od 28.10.1974 r. do 05.10.1976 r. do okresu pracy w szczególnych warunkach, stąd odwołujący wykazał wtedy okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Sąd nie uwzględnił do okresu pracy w szczególnych warunkach okresu od 01.02.1991 r. do 30.06.1991 r. w Spółdzielni (...) w K. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez organ rentowy, który zakwestionował zaliczenie odwołującemu do okresu pracy w szczególnych warunkach, okresu służby wojskowej.

Wyrokiem z dnia 13.06.2014 r. w sprawie III AUa 1652/13 Sąd Apelacyjny w Łodzi uchylił wyrok z dnia 12.07.2013 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Sąd II instancji wskazał na potrzebę wyjaśnienia, czy odwołujący spełnia warunki aby został mu zaliczony do stażu pracy w szczególnych warunkach okres odbywania służby wojskowej.

Wyrokiem z dnia 30 grudnia 2014 roku w sprawie VU 1305/14 Sąd Okręgowy w Kaliszu zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 28.02.2013 r. i przyznał P. S. emeryturę poczynając od dnia (...) r. oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w tak ustalonym stanie faktycznym:

P. S. urodził się dnia (...) Wykazał staż pracy na dzień 01.01.1999 r. wynoszący 27 lat, 2 miesiące i 26 dni. Organ rentowy uznał odwołującemu okres pracy w szczególnych warunkach w rozmiarze 14 lat i 1 dzień. Odwołujący nie należy do OFE. Obecnie odwołujący pracuje zawodowo.

Sąd Okręgowy podkreślił, że odwołujący zmierzał do zaliczenia jako okresu pracy w warunkach szczególnych okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej od dnia 28.10.1974 r. do 05.10.1976 r. i ustalił, że odwołujący w okresie od 13.09.1971 r. do 05.10.1976 r. zatrudniony był (...) w K., po reorganizacji w Spółdzielni (...) w D.. Firma zajmowała się świadczeniem usług w zakresie prac polowych oraz świadczeniem usług transportowych. Odwołujący wykonywał pracę traktorzysty. Wykonywał prace transportowe i prace polowe w małym zakresie. W okresie od 28.10.1974 r. do 05.10.1976 r. odwołujący odbywał zasadniczą służbę wojskową. Stosunek pracy z (...) D. został rozwiązany z powodu tego, iż po powrocie po odbyciu służby wojskowej, dla odwołującego nie było stanowiska pracy traktorzysty, a nadto odwołujący podniósł swoje kwalifikacje – uzyskał uprawnienia do kierowania pojazdami ciężarowymi. Po odbyciu służby wojskowej, odwołujący w ciągu 10 dni, rozpoczął pracę od dnia 16.10.1976 r. w Spółdzielni (...) w K. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Podjęcie tej pracy uzasadniał ukończeniem kursu prawa jazdy na samochody ciężarowe i wykonywaniem takich zadań w czasie odbywania czynnej służby wojskowej. W (...) odwołujący pracował do 31.12.1983 r. Z okresu tej pracy uwzględniono odwołującemu cały okres od 16.10.1976 r. do 31.12.1983 r. jako okres pracy w szczególnych warunkach – praca kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Odwołujący woził cysterną mleko lub inne towary (...) i S. (...).

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za uzasadnione i przytoczył treść art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. nr 39, poz.353 ze zmianami) podnosząc, że wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie ustawy oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w

sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zmianami), a także na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie wymienionych aktów. Pierwszym z warunków jest brak przynależności do OFE i odwołujący ten warunek spełnia. Kolejnym warunkiem jest ukończenie 60 roku życia. Odwołujący osiągnął wymagany przez przepisy wiek w dniu (...) r. Następnym warunkiem jest przepracowanie wymaganego okresu zatrudnienia tj. co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Odwołujący wykazał okresy składkowe i nieskładkowe za okres 27 lat na dzień 01.01.1999 r. Ostatnim warunkiem uzyskania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest przepracowanie co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na dzień 01.01.1999 r.

Sąd Okręgowy podkreślił, że odwołującemu wystawiono świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach i okresy te zostały uwzględnione, sporną okolicznością było czy do okresu pracy w szczególnych warunkach można odwołującemu zaliczyć okres służby wojskowej od 28.10.1974 r. do 05.10.1976 r.

Wskazując na treść art. 108 ustawy z dnia 21.11.1967 r. o powszechnym obowiązku obrony PRL w brzmieniu obowiązującym od dnia 01.01.1975 r. Sąd Okręgowy podniósł, że okres odbytej zasadniczej służby wojskowej podlega zaliczeniu do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, również żołnierzom podejmującym zatrudnienie, którzy przed powołaniem do tej służby nie byli zatrudnieni, albo po jej odbyciu podjęli zatrudnienie w innym zakładzie pracy lub gałęzi pracy. Warunkiem zaliczenia odbytej służby wojskowej było zachowanie 30- dniowego terminu podjęcia zatrudnienia. Regulacja szczegółowa warunków zaliczenia służby wojskowej do okresu zatrudnienia dla żołnierzy, którzy po odbyciu służby wojskowej podjęli zatrudnienie w innym zakładzie, znalazła się w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22.11.1968 r. w sprawie szczegółowych uprawnień żołnierzy i ich rodzin (Dz. U. Nr 44 poz. 318). W § 7 tegoż rozporządzenia wskazano, iż żołnierzowi, który z ważnych przyczyn nie podjął zatrudnienia w poprzednim zakładzie, zalicza się okres tej służby do szczegółowych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku, jeżeli w ciągu 30 dni od zwolnienia służby wojskowej podjął pracę w innym zakładzie w oparciu o skierowanie właściwego urzędu lub bez takiego skierowania.

Jak ustalił Sąd pierwszej instancji odwołujący przed odbywaniem zasadniczej służby wojskowej wykonywał pracę traktorzysty, następnie po odbyciu służby wojskowej rozstał się z dotychczasowym zakładem pracy z uwagi na brak stanowiska pracy traktorzysty dla niego i uzyskanie wyższych kwalifikacji, co umożliwiło osiągnięcie wyższych zarobków, a następnie w okresie krótszym niż 30 dni, podjął pracę w zakładzie, w którym wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Odwołujący spełnił więc warunki, aby do stażu pracy w szczególnych warunkach, doliczyć mu okres odbywania czynnej służby wojskowej. Skoro odwołujący wykazał okres ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach zatem spełnił zatem warunki wymienione w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd Okręgowy uwzględnił odwołanie i przyznał odwołującemu emeryturę od dnia 02 marca 2013 r. Natomiast o kosztach postępowania Sąd orzekł w myśl art. 98 kpc, uwzględniając także wydatki.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiódł organ rentowy zaskarżając wyrok w całości i zarzucając naruszenie prawa materialnego, tj. art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U 2013 poz. 1440 z późn. zm), art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz naruszenie przepisów o postępowaniu, tj. art. 233 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz.U. 2014 poz. 101 z późn.zm) organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że Sąd pierwszej instancji błędnie przyjął, że okres odbywania służby wojskowej może być doliczony do okresów pracy w szczególnych warunkach, ponieważ zarówno przed jak i po wojsku wykonywał pracę w szczególnych warunkach i nie ma tu znaczenia, że po wojsku podjął pracę w innym zakładzie pracy. Zdaniem apelującego nie sposób zgodzić się z ustaleniami Sądu, które w konsekwencji stały się podstawą do wydania wyroku przyznającego w/w prawo do wcześniejszej emerytury. Spornym w niniejszej sprawie było czy służba wojskowa, do której odwołujący był powołany, gdy był w zatrudnieniu (...) D. na stanowisku traktorzysty, a po jej zakończeniu

podjął pracę również na stanowisku pracy w szczególnych warunkach u innego pracodawcy w (...) w K., gdzie był kierowcą samochodu ciężarowego pow. 3,5 tony, podlega zaliczeniu na podstawie art. 108 ustawy o powszechnym obowiązku obrony PRL do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych. Apelujący kwestionuje uwzględnienie do prac wykonywanych w szczególnych warunkach okresu od 28.10.1974 do 05.10.1976 r. odbywania zasadniczej służby wojskowej. W ocenie apelującego powyższy okres nie może zostać uwzględniony do szczególnych warunków, bowiem po wojsku nie powrócił do pracy w szczególnych warunkach na tym samym stanowisku i w tym samym zakładzie pracy. Apelujący wskazał, że okres odbywania zasadniczej może być uwzględniony do szczególnych warunków w przypadku, gdy pracownik był zatrudniony w szczególnych warunkach przed służbą wojskową, i który po zakończeniu służby wojskowej powraca do tego zatrudnienia w tym samym zakładzie pracy, w przypisanym terminie, zachowuje status pracownika zatrudnionego w szczególnych warunkach w rozumieniu § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. Brzmienie art. 108 ust. 1 wskazuje jednoznacznie, że tylko wówczas okres pełnionej służby wojskowej zalicza się do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem pod warunkiem, że po odbyciu służby wojskowej pracownik wrócił na takie samo stanowisko pracy w szczególnych warunkach i w tym samym zakładzie pracy. Natomiast art. 108 ust. 2 w ocenie apelującego odnosi się jedynie do stażu ogólnego, bowiem mówi się w nim tylko o "okresie zatrudnienia" a nie jak jest w ust. 1 "zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem". Zdaniem apelującego słuszny Sąd w błędny sposób odniósł się do powołanych w uzasadnieniu wyroku przepisów. W odniesieniu do całości apelujący twierdził, że Sąd wydając zaskarżony wyrok w istotny sposób naruszył dyspozycję art. 233 § 1 kodeksu postępowania cywilnego.

W odpowiedzi na apelację odwołujący wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej i zasądzenie na rzecz odwołującego kosztów niniejszego postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, kosztów przejazdu pełnomocnika odwołującego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego nie jest zasadna. Sąd Okręgowy wydał wyrok bez przekroczenia zasady swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 233 § 1 k.p.c.

Nie było sporu między stronami co do faktu, że wnioskodawca ukończył 60 rok życia oraz, że na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się ponad 25-letnim stażem pracy. Apelujący kwestionuje uwzględnienie do prac wykonywanych w szczególnych warunkach okresu od 28.10.1974 do 05.10.1976 r. odbywania zasadniczej służby wojskowej.

W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, przy uwzględnieniu także treści podniesionych zarzutów procesowych i wynikających z tego skutków w rozumieniu art. 378 § 1 k.p.c. zasadnie należy stwierdzić, że spór na etapie postępowania apelacyjnego ograniczony został do spełnienia przesłanki stażu szczególnego i to tylko w zakresie możliwości zaliczenia jako okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach, zaliczanego na obniżenie wieku uprawniającego do nabycia prawa do emerytury okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej.

Apelujący zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS (tj. Dz.U. 2013 poz. 1440 z późn.zm.), art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony PRL oraz przepisów postępowania tj. art. 233 § 1 k.p.c. i wywodził, iż w przedmiotowej sprawie okres pełnienia przez odwołującego służby wojskowej nie może być zaliczony do okresu pracy w warunkach szczególnych, ponieważ wnioskodawca nie wrócił na takie samo stanowisko pracy w szczególnych warunkach. Bezspornym jest, iż odwołujący przed powołaniem do zasadniczej służby wojskowej pracował w warunkach szczególnych jako traktorzysta oraz to, że po powrocie ze służby wojskowej podjął w terminie 30 dni zatrudnienie również w warunkach szczególnych - jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony. Organ rentowy wywodzi jednak, że zmiana pracodawcy po zakończonej zasadniczej służbie wojskowej wyklucza możliwość zaliczenia odwołującemu okresu pełnienia tej służby do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Z treści apelacji wynika, że poza sporem pozostaje to, iż ubezpieczony został powołany do służby wojskowej z dniem 28 października 1974 r., co spowodowało przerwanie zatrudnienia wykonywanego w szczególnych warunkach. W zasadniczej służbie wojskowej pozostawał do dnia 05 października 1977 r., do pracy powrócił dnia 16 października 1976

r. podejmując obowiązki kierowcy samochodu ciężarowego w innym zakładzie pracy. Pozostała argumentacja apelacji nakierowana jest już na błędną wykładnię prawa materialnego, treści mającej zastosowanie do ubezpieczonego ustawy nakładającej obowiązek odbycia służby wojskowej.

W związku z powyższym dla potrzeb rozpoznania sprawy, sąd drugiej instancji przyjmuje za własne ustalenia sądu pierwszej instancji co do tego, że wnioskodawca spełnił przesłankę wieku, stażu ogólnego, braku przynależności do OFE oraz, iż wykazał wykonywanie pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 14 lat i 1 dnia.

Kwestionując zaliczenie do stażu dającego obniżenie wieku uprawniającego do nabycia emerytury, okresu służby wojskowej, apelant w zakresie ustaleń faktycznych kwestionował przyjęcie przez sąd pierwszej instancji, że ubezpieczony powrócił do pracy bezpośrednio po odbyciu służby do innego pracodawcy.

Przepis art. 108 ustawy z dnia 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony PRL (Dz. U. Nr 44, poz. 220) w brzmieniu obowiązującym od dnia 01.01.1975r. (odwołujący zakończył służbę wojskową w dniu 5.10.1976r.) stanowił, że okres odbytej zasadniczej służby wojskowej zaliczał się do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, również żołnierzom podejmującym zatrudnienie, którzy przed powołaniem do tej służby nie byli zatrudnieni, albo po jej odbyciu podjęli zatrudnienie w innym zakładzie pracy lub gałęzi pracy (art. 108 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony PRL , Dz. U. Nr 44, poz. 220). Warunkiem zaliczenia odbytej służby wojskowej było zachowanie 30 - dniowego terminu podjęcia zatrudnienia, który to warunek odwołujący spełnił. Wskazać należy że ust. 2 powołanego wyżej art. 108 ustawy z dnia 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony PRL wskazywał, że w drodze rozporządzenia zostanie ustalone, w jakim zakresie czas odbywania zasadniczej służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia również pracownikom, którzy przed powołaniem do tej służby nie byli zatrudnieni albo którzy po jej odbyciu podjęli zatrudnienie w innym zakładzie pracy. Wydane na podstawie tego przepisu rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin z dnia 22 listopada 1968r. (Dz. U. Nr 44, poz. 318) w § 7 stanowiło, że żołnierzowi, który z ważnych przyczyn nie podjął poprzedniego zatrudnienia albo przed powołaniem do służby nie był zatrudniony, wlicza się czas odbywania służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakresie uprawnień określonych w § 5 ust. 1 (a więc w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w tym zakładzie oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie), jeżeli w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia ze służby wojskowej zgłosił do urzędu właściwego terenowego organu administracji państwowej wniosek o skierowanie do pracy i na podstawie tego skierowania podjął pracę, albo podjął pracę w tym terminie bez skierowania tego urzędu.

Jako błędne należy przyjąć stanowisko apelującego, iż art. 108 ust. 2 ustawy o powszechnym obowiązku obrony PRL odnosi się jedynie do stażu ogólnego, a to z uwagi na to, że mówi się w nim tylko o "okresie zatrudnienia" , a nie jak jest w ust. 1 "zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem." Treść przepisu ust. 2 art. 108 ustawy z dnia 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony PRL w brzmieniu obowiązującym od dnia 01.01.1975r. stanowi ewidentnie, że "Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych ustali w drodze rozporządzenia, w jakim zakresie czas odbywania zasadniczej lub okresowej służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia również pracownikom, którzy przed powołaniem do tej służby nie byli zatrudnieni albo którzy po jej odbyciu podjęli zatrudnienie w innym zakładzie pracy". Zatem wbrew twierdzeniom skarżącego organu rentowego ust. 2 art. 108 nie odnosił się tylko do „okresu zatrudnienia”, ale upoważniał Radę Ministrów do wskazania w jakim zakresie czas służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia, co Rada Ministrów określiła w przytoczonym rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin z dnia 22 listopada 1968r. W § 7 ust. 1 tego rozporządzenia postanowiono, że "żołnierzowi, który z ważnych przyczyn nie podjął poprzedniego zatrudnienia albo przed powołaniem do służby nie był zatrudniony, wlicza się czas odbywania służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakresie uprawnień określonych w § 5 ust. 1, jeżeli w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia ze służby wojskowej zgłosił do urzędu właściwego terenowego organu administracji państwowej wniosek o skierowanie do pracy i na podstawie tego skierowania podjął pracę albo podjął pracę w tym terminie bez skierowania tego urzędu." Z kolei § 5 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin z dnia 22 listopada 1968r stanowił, że "żołnierzowi, który podjął zatrudnienie stosownie do zasad określonych w § 2-4, wlicza

się czas odbywania służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym podjął zatrudnienie, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w tym zakładzie oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie."

Wobec powyższego nie można jedynie w oparciu o przepis art. 108 ust. 2 ust. 2 art. 108 ustawy z dnia 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony PRL, w brzmieniu obowiązującym od dnia 01.01.1975r., dokonać ustalenia czy okres pełnionej służby wojskowej zalicza się do okresu zatrudnienia bez odniesienia się do § 7 ust. 1 i § 5 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin z dnia 22 listopada 1968r. (Dz. U. Nr44, poz. 318)

Trafnie wskazał Sąd pierwszej instancji, że odwołujący po zakończeniu zasadniczej służby wojskowej posiadał wyższe kwalifikacje, które pozwoliły mu na podjęcie lepiej płatnej pracy, stąd zdecydował się na zmianę pracodawcy, tym bardziej, że powrót na stanowisko pracy kierowcą ciągnika był niemożliwy i tymczasowo zaproponowano mu prace porządkowe na terenie zakładu. Stąd –z zachowaniem 30 dniowego terminu od zakończenia zasadniczej służby wojskowej – wnioskodawca rozpoczął pracę u innego pracodawcy na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony.

W świetle powyższego prawidłowo i logicznie Sąd Okręgowy uznał, że okres odbytej przez odwołującego zasadniczej służby wojskowej zalicza się do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem, a nie tylko – jak wskazuje apelujący organ rentowy - do tzw. ogólnego stażu pracy. Z wyżej przywołanych przepisów wynika wniosek, że okres odbywania zasadniczej służby wojskowej należy traktować jako pracowniczy okres ubezpieczenia. Co więcej, przepis ten pozwala pracownikowi na zachowanie wszelkich uprawnień związanych z określonym zatrudnieniem, a zatem pozwala na zaliczenie okresu służby wojskowej do stażu pracy w warunkach szczególnych, jeśli pracownik został powołany do służby w okresie wykonywania przez niego pracy w warunkach szczególnych. Prawidłową wykładnię wskazanych przepisów potwierdzają wyroki Sądu Najwyższego: z 6 kwietnia 2006 r., III UK 5/06 (OSNP 2007/7-8/108) oraz z 25 lutego 2010 r., II UK 219/09, (LEX nr 590248).

Kierując się wskazaną argumentacją, wobec bezzasadności podniesionych zarzutów apelacji i braku innych podstaw które należałoby rozważyć z urzędu, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik.

Przewodnicząca: Sędziowie: